

Formanden: Jeg troer, at det ærede Medlem under denne Forhandling allerede har høvt Ordet 2 Gange.

Ætserning: Nei, ikke under Behandlingen af Forslaget om at standse Sagen.

Formanden: Ja, jeg antager ikke, at Thinget har Noget imod, at det ærede Medlem faaer Ordet.

Ætserning: Man har gjort Indsigelser af en besynderlig Art imod det foreliggende Forslag, og paa disse har man støttet sin Modstand. Man har sagt, at jeg ikke anerkjendte Rigsraadet; dette er en saa stor Feil, at min Anskuelse netop er bygget paa min Anerkjendelse af Rigsraadet. Jeg har jo anerkjendt, at Rigsraadet har gjort et Bytte paa Landets Vegne og skaffet os Landstykker af Slesvig, som derved ere komne ind under Kongeriget og altsaa komne ind under Kongen af Danmark. Nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 8de Valgfreds (C. B. Rimestad), at jeg meget godt vidste, hvem der var Regent i disse Landstykker; ja, det vidste jeg, indtil jeg saae Beslutningen, men da jeg saae den, maatte det blive mig meget tvivlsomt. Naar jeg ikke kan komme til at dele mellem Forsatningen og Kongen, naar jeg nødvendigviis maa holde Kongen indenfor Forsatningen, maa jeg tvivle paa, naar man kommer med en Beslutning om at saae Landsdele, som ere under Kongen, ind under Forsatningen, at Kongen ogsaa er under Forsatningen. Derfor er det netop, at jeg er kommen til at reise Tvivl, og derfor er det, at jeg maa spørge Ministeriet: Hvem regjerer i disse Landsdele? Efter det, som jeg har hørt udtale af forskjellige Medlemmer, maa jeg troe, at de betragte Kongen som noget Dobbelt, som en Rigsraadskonge og som en Rigsdagskonge, og at Rigsraadskongen er kommen til at regjere i disse Landsdele, men at denne Beslutning nu skal indsette Rigsdagskongen; til Andet kan denne Beslutning ikke tjene. Er Rigsdagskongen tillige Rigsraadskonge, det vil sige Rigets Konge, saa er han der, og at vi da ved vor Beslutning give den Fermodning Indpas, at vor Konge ligesom Finantsloven, der er deelt

i en Rigsraads- og en Rigsdagsbevilling, ogsaa er deelt i en Rigsraads- og en Rigsdagskonge, er i Sandhed ikke passende, og det bør Ministeriet ikke opfordre os til at udtale. Denne Beslutning maa for alle Udenforstaaende, der tage Tingene simpelt og ligefrem, forstaaes for det Første som en stor Overflødighed, isald den skal være saa ubetydelig, som man siger, eller isald den er saa betydelig, som man maa antage, siden Ministeriet lægger en saa stor Vægt derpaa, som en overmaade farlig Undergravning af den egentlige Betydning af Kongemagten i Staten. Sagen er altsaa slet ikke simpel, og de Herrer kunne være overbeviste om, at de ville følge en meget god Indskydelse, naar de gjøre, som det ærede Medlem bagved mig (Klein) har foreslaaet, og i dette Øieblik henviser Sagen til nærmere Behandling i et Udvalg. Jeg er meget overbevist om, at naar i Ministeriets Midte det Spørgsmaal bliver reist: Er Kongen af Danmark To, er der en aparte Konge i den Strimmel Land, som her er Tale om, eller er han Een, er Forsatningen sammen med Kongen, eller staaer han udenfor Forsatningen? — saa ville de komme til at svare som saa: Kongen af Danmark er paa Grund af, at han er Konge af Danmark, i Enhold til den Beslutning, som blev tagen over Fredslutningen, Konge i disse Landsdele. De sjeendlige Magter, som afleverede Landet ved Fredslutningen, have erkjendt, at de heller ikke havde Noget imod Incorporationen, og derved er Kongen af Danmark og ingen Anden bleven Konge i disse Landsdele, men han er en Enhed, som ikke taaler nogen Deling i Rigsdags- og Rigsraadskonge, og Ministeriet er ansvarligt for disse Landsdele, for Alt, hvad der angaaer deres borgerlige Stilling for Rigsdagen, hvad enten denne Beslutning tages eller ikke. Jeg kan derfor ikke Andet end raade til at betænke dette; det er kun nogle Dages Betænkningstid, der behøves.

Formanden: Hvis ikke Flere ønske at faae Ordet, vil jeg foreslaae at standse denne Forhandling og gaae til Afstemning over det foreliggende Spørgsmaal om at standse Sagens første Behandling og nedsætte et Udvalg paa 7 Medlemmer.